

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 458/2011-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. L. J., R., zastúpeného advokátkou JUDr. D. G., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 206/2006 a jeho rozsudkom z 15. októbra 2010 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 30/2011 a jeho uznesením z 1. júna 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. L. J. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. augusta 2011 telefaxom a 22. augusta 2011 poštou doručená sťažnosť JUDr. L. J. (ďalej len

„sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 206/2006 a jeho rozsudkom z 15. októbra 2010 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 30/2011 a jeho uznesením z 1. júna 2011.

Z obsahu sťažnosti a pripojených príloh vyplynulo:

«Dňa 23.12.2008 podala na Okresný súd Bardejov žalobkyňa I. P., bytom B., žalobu, ktorou sa domáhala, aby príslušný súd určil neplatnosť právneho úkonu - notárskej zápisnice zo dňa 10.11.1997 napísanej v notárskej kancelárii notárky JUDr. V. O. v K. pod č. N 237/97 (ďalej len „notárska zápisnica“), ktorú žalobkyňa uskutočnila ako dlžníčka spolu so žalovaným v 1. rade M. K., bytom B., a spolu so žalovaným v 2. rade spoločnosťou I., spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v B..

Obsahom napadnutej notárskej zápisnice boli tri právne úkony, a to:

1. právny úkon o pristúpení k záväzku (konkrétne o pristúpení I. P. a M. K. k záväzku dlžníka spoločnosti I., spoločnosť s ručením obmedzeným)

2. právny úkon o uznaní dlhu (uznanie dlhu dlžníkov I. P., M. K. a spoločnosti I., spoločnosť s ručením obmedzeným)

3. právny úkon - vyhlásenie účastníkov notárskej zápisnice, že spísaná notárska zápisnica je exekučným titulom...

... vyššie uvedené práve úkony boli urobené za účelom zabezpečenia pohľadávky vo výške 632.012,22 Eur, ktorú už v tom čase vlastnil sťažovateľ.

Predmetná pohľadávka vznikla na základe zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov zo dňa 27.05.1997 uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom M. S. – S. a medzi spoločnosťou I., spoločnosť s ručením obmedzeným ako dlžníkom.

Keďže predmetná pohľadávka bola zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.08.2008 postúpená na spoločnosť A., s.r.o. a následne bola zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.2.2009 postúpená na sťažovateľa JUDr. L. J., v čase vedenia príslušného konania o určenie neplatnosti právnych úkonov (zabezpečovacích inštitútov) bol JUDr. L. J. už oprávneným vlastníkom a veriteľom pohľadávky, ktorej zabezpečenie zabezpečovacími právnymi úkonmi sa napádalo.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 15.10.2010 č.k. 1C 206/2006 bolo v rámci predmetného súdneho konania určené, že právne úkony, ktoré sú obsahom notárskej zápisnice napísanej dňa 10.11.1997 v Notárskej kancelárii notárky JUDr. V. O. v K. pod číslom N 237/97, NZ 235/97 sú od samého počiatku neplatné a právne neúčinné. ...

Sťažovateľ sa o existencii predmetného konania ako aj o existencii vyššie uvedeného rozsudku dozvedel až dňa 23.12.2010 (teda ešte pred právoplatným skončením predmetného súdneho konania), pričom následne hneď ako to bolo možné, t.j. dňa 27.12.2010 doručil na Okresný súd Bardejov svoj návrh na svoj vstup do uvedeného konania ako vedľajší účastník, ako aj prípadné odvolanie proti vyššie uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa.

Okresný súd Bardejov postúpil predmetný spis spolu s podaniami sťažovateľa na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove.

Krajský súd v Prešove svojim uznesením zo dňa 01.06.2011 č.k. 3 Co 30/2011 rozhodol, že návrh JUDr. L. J. o jeho pripustení do konania ako účastníka konania na strane odporcu, resp. aby mu bolo priznané procesné postavenie vedľajšieho účastníka konania zamietla. Rovnakým uznesením rozhodol Krajský súd v Prešove aj o tom, že odvolanie JUDr. L. J. proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 1C 206/2006 odmieta.»

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol:

„... v rámci súdneho konania vedeného Okresným súdom Bardejov pod spis. zn. 1C 206/2006 sa rozhodovalo o určenie neplatnosti právnych úkonov, ktoré významnou mierou zabezpečovali vymožitelnosť pohľadávky sťažovateľa.

Sťažovateľ nebol hlavným účastníkom konania a jeho návrh (resp. podnet či oznámenie) na vstup do konania ako vedľajšieho účastníka Krajský súd svojim uznesením 3 Co 30/2011 zo dňa 01.06.2011 zamietol.

Podľa názoru sťažovateľa konajúce súdy v rámci predmetného konania pochybili v tom, že s ním nekonali ako s vedľajším účastníkom konania, ktorým sa stal na základe svojho úkonu ex lege, následne pochybili v tom, že mu ako vedľajšiemu účastníkovi konania nepriznali procesné práva a povinnosti a taktiež v tom, že konajúce súdy postupovali pri vydaní rozhodnutia nezákonným spôsobom. Týmto konaním konajúce súdy podľa názoru sťažovateľa zabránili sťažovateľovi k riadnemu prístupu k súdu a porušili jeho právo na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.“

Na základe uvedeného je sťažovateľ toho názoru, že „... v predmetných súdnych konaniach došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru, keď mu rozhodnutím a postupom porušovateľov bola odňatá možnosť konať pred súdom v kvalitatívne plnohodnotnej hmotnoprávnej i procesnoprávnej línii a domáhať sa objektívneho skutkového a právneho posúdenia veci a spravodlivého rozhodnutia.

... skutkové a právne názory o ktoré porušovatelia opreli svoje rozhodnutie, nemožno z ústavného hľadiska považovať za udržateľné a ospravedlniteľné, keďže rozhodnutím a postupom porušovateľov došlo u sťažovateľa k odopretiu jeho prístupu k súdu a zabránilo sa mu v uplatňovaní jeho procesných práv.

... konajúce súdy aplikovali a vykladali právne prepisy bez toho, aby sa vôbec zaoberali jeho majetkom a vlastníckym právom, čím podľa názoru sťažovateľa porušili aj jeho základné právo vlastníť majetok upravené v článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“.

Na základe uvádzaných skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu postupom a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 C 206/2006 z 15. októbra 2010 a postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Co 30/2011 z 1. júna 2011, aby napadnuté rozhodnutia zrušil a vrátil veci na ďalšie konanie a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € a náhradu trov konania.

V zmysle § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľ zároveň navrhol, aby ústavný súd rozhodol o dočasnom opatrení a odložil vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu, keďže ich prípadným výkonom by utrpel ujmu na svojom majetku. Svoj návrh odôvodnil tiež tým, že *„namietané rozhodnutia boli vydané postupom v príkrom rozpore s citovanými ustanoveniami OSP, a preto ich sťažovateľ považuje za svojvoľný výsledok rozhodovacej činnosti konajúcich súdov“*.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že sťažovateľ podal 24. júna 2011 proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 3 Co 30/2011 z 1. júna 2011 dovolanie. Súdny spis v predmetnej veci bol 8. septembra 2011 postúpený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na dovolacie konanie. *Z obsahu dovolania sťažovateľa, ktoré si ústavný súd zabezpečil v súčinnosti s najvyšším súdom, vyplýva, že dôvody dovolania vrátane ťažiskovej právnej argumentácie sú identické s dôvodmi uvedenými v sťažnosti podanej ústavnému súdu.*

Ústavné súdnictvo a právomoc ústavného súdu sú vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, v ktorých protiústavnosť nemožno napraviť iným spôsobom, teda predovšetkým procesnými prostriedkami vyplývajúcimi z príslušných procesných noriem (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov). Ide o jeden zo základných princípov, ktoré ovládajú konanie pred ústavným súdom, a to o princíp subsidiarity. Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Ústavný súd preto zaujal názor (podobne I. ÚS 169/09, I. ÚS 289/09, II. ÚS 196/2010), že v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej ústavnej sťažnosti je táto sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní. Pritom lehota na podanie ústavnej sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (porovnaj k tomu aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 8. novembra 2007 vo veci Soffer proti Českej republike, sťažnosť č. 31419/04 alebo rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. novembra 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, a jeho body 51, 53, 54).

Vzhľadom na tieto skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale podľa zásady ratio temporis ju odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2011